

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Innlegging av nye rapporter ved: Harald

Bergvesenet rapport nr 5406	Intern Journal nr	Internt arkiv nr BA 725	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra arkiv Elkem Skorovas AS	Ekstern rapport nr P4-11-4	Øversendt fra Elkem Skorovas	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato

Titel

Gullholdig arsenkis, Reppen

Forfatter Stadheim JOH. F.F.	Dato År 30.9. 1933	Bedrift (oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)
--	-------------------------------------	---

Kommune Bindal	Fylke Nordland	Bergdistrikt	1:50 000 kartblad 18253	1:250 000 kartblad Mosjøen
--------------------------	--------------------------	---------------------	-----------------------------------	--------------------------------------

Fagområde Geologi	Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Reppen forekomst
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Au	

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

En vurdering av flere skjerp i området

Bergingeniør
Joh.F.F.Stadheim
M.N.I.F.

1933

Reppen forekomst av
Gullholdig Arsenkis.

Norge: Geologiske Undersøkelser

Bergarkivet

Rapport nr.: 725

Undertegnede har tidligere i år utarbeidet et resumé av de tidligere rapporter over disse forekomster. Jeg var straks opmerksom på og påpekte for eierne forskjellige mangler ved disse rapporter, og da jeg i midten av september passerte Bindalen blev jeg anmodet om å foreta et kort besøk på stedet for om mulig å skaffe forskjellige i de tidligere rapporter manglende opplysninger samt undersøke betydningen av de senere omkring A/S Reppen Grubers forekomster foretagne anmeldelser av nye funn.

Det område, som var gjenstand for mine undersøkelser var Rundhaugen og nærmeste omgivelse, idet tiden ikke tillot undersøkelse av de lengere borte liggende skjærp. Desuten viser det sig at den alt overveiende interesse samler sig om Bjerkes utmål 6, 1 og 5 samt utmål 8 og et av mig funnet nyt punkt nær sistnevnte.

De hittil utførte arbeider er lite skikket til å bringe klarhet over forekomsten. Man har uttatt endel ton malm til prøver der hvor dette lettest lot sig gjøre, mens blottninger og skjæringer til undersøkelse nesten mangler, selv der hvor man kunde utrettet meget for et beskjedent beløp.

Det er også verd å merke at jeg nu i høst bare 40 m fra utmål 8 fandt en malmgang som tidligere ikke har været opdaget. Det skulde tydelig vise at der må være store muligheter for nye funn. Det berettes av folk på stedet at man ved elektrisk malmløsing skal ha fått meget sterke indikasjoner på østsiden av Rundhaugen på en strekning parallel hovedforekomsten. Dette melnkart blev optat av en som mente sig eiendomsberettiget i feltet og kartet har ikke været tilgjengelig -

for mig.

Rundhaugen.

Rundhaugen er en haug eller rygg som strekker sig N-S og hever sig ca 50 m op over terrenget på begge sider. I østskråningen

an haugen står der kalk, og i vest-

skråningen har man under kvartsen

en presset granit, omtrent

som antydnet på hosstå-

ende skisse. Så

er kvartsen

trengt op

mellom graniten og kalken og har sendt apofyser inn i kalken på flere steder. Der optrer også utenfor hovedgangen ertaførende partier av kvarts og det er ofte vanskelig å avgjøre om det er kvartslinser helt adskilt fra denne eller apofyser.

Flere av de senere anmeldte ertafunn, ja kanskje alle, på østsiden vil gå inn under Bjerkes utmål, idet jeg har konstateret direkte sammenheng tildels, og dels er avstanden mellom gangene så liten at sidegangene antagelig ligger innenfor hovedgangens vierung. Helt sikker kan man ^{dog} ikke være uten videre raskeingsarbeide blir foretat til undersøkelse av dette spørsmål.

Det er forøvrig min mening at de omkring liggende anmeldelse ser ikke vil hindre driften av de Bjerke tilvålte feltet, og Bjerke er såldat i felt. Forøvrig skal det tilføies at der er tat skritt til samarbeide mellom innehaverne av de forskjellige felter, så de vil kunne sluttes sammen.

De enkelte funnpunkter.

Bjerkes utmål I.

Der er på dette sted utstrosset ca. 10 meter efter strøket.

Det sees her at malmen er samlet nær kvartsgangen hengende, ved grensen mot kalken. Mektigheten av kvartsgangens malmførende sone er omkring 1,5 m og tvers over dette parti er tatt prøve nrk. Bj. I. Det er meget vanskelig å få tatt en riktig prøve, idet arsenkisen og svovlkisen er så ujevnt fordelt. En pålitelig prøve må tas av et større utdrevet parti. Malmen gir inntrykk av å holde omtrent like meget kis som kvarts. Ca. 2 m lengere mot det liggende sees en mindre sone der viser malminpregnasjon. Strøket på kvartsgangen er omtrent N-S med fald 30-35 ° østlig. Selve kvartsgangen har stor mektighet - se tidl. rapp.

Jeg finder det rimelig at ertserne skulde være utskilt like såvel langs kvartsgangens liggende som langs det hengende enten nu sulfiderne er avsatt ut imot avkjølingsflaterne eller omkring sprekker i gangmassen. Det burde derfor også undersøkes nøie om der ikke skulde finnes malm i underkanten av gangen.

Bjerkes utmål VI.

ligger ca 10 m søndenfor foregående og ca 6 m fra kvartsgangens hengende. Malmen bestod her av en ca 6" tyk stripe av kompakt arsenkis langs en sleppe i kvartsen. Da strossen er fylt av jord sees lite malm nu. Partiet mot kalken var overdekket.

Søndenfor Bj. VI.

fortsetter kvartsen et kort stykke og falder så bratt av og forsvinder under løsmateriale.

Ca 150 m lengere mot syd, men med kalken i det liggende har man kvarts med kiser. Om dette er en parallel gang er ikke avgjort. Der finnes også arsenkis lengere mot syd i strøkretningen, og man må undersøke hele denne strekning, hvilket hittil ikke synes gjort.

Bjerkes utmål V.

Følger man kvartsgangen ca 150 m mot nord fra Bj. I kommer man til utmål V beliggende fra toppen av Rundhaugen og nordover.

Mektigheten av den malmførende sone er på partiet ved bolten mere enn 2 m. og malmføringen synes være omtrent som ved Bj. I. Gangen er blottet i 20 m lengde. Fortsettelsen er ikke undersøkt, da terrenget nordover er overdekket.

På ryggen mellom Bj. I og V ligger kvartagangen med en blottet overflate på ca 5 x 5 m, hvor der vises meget ren malm. Heng og ligg var overdekket, så mektigheten av den malmførende sone vistest ikke.
Nymann V og XC.

80 m NO for Bj. V nede i skråningen mot øst ligger disse to funnpunkter ca. 10 m fra hinanden. Jeg har konstateret at der er sammenhengende kvarts mellom disse punkter og Bj. V., så de vil sikkert gå inn i Bjerkes utmål V.

Antimonskjærpet.

ligger i en opstikkende knaus ca 100 m NO for foregående i østskråningen av Rundhaugens fortsettelse mot nord. Strøket er det vanlige men faldet er flatere, ca. 20-25° østlig. I nordkanten av skjærpet viser et profil kvartsen med kalk i det hengende. Det liggende er overdekket, så kun en flate på ca. 5 x 5 m. er synlig. Der optrer antimonglans med arsenkis i meget rene partier foruten den vanlige svovl-arsenkisimpregnasjon. Den malmførende mektighet er mere enn 1,5 m. I det store og hele er malmføringen ikke så god som i de foregående skjærp.

At malmen optrer med kalk i det hengende har bragt mig til å anta at dette skjærp tilhører hovedgangen, især da den lodrette avstand ikke er så stor. Dog kan det selvfølgelig godt hende det er en parallelgang skilt fra hovedgangen ved et kalkparti. Dette bør undersøkes.

Bjerkes utmål II, III og IV

som ligger videre mot nord har jeg ikke undersøkt, da tiden var for knapp.

Bjerkes utmåling VIII. (Svovlkisskjærpet)

ligger ca. 80 m østlig for Bj. I. Oppe på kvartagangen ligger et granitflak, hvad som ligger under kan ikke sees. ^{antagelig kalk.} På nordsiden av skjærpet, på den annen side av en liten myrstripe hvori kvartagangen taper sig anstår kalcken som danner hovedgangens hengende. Denne forekomst gir inntrykk av å være en parallel til hovedgangen, og malmtypen er også noget forskjellig, idet der her optrær vesentlig svovlkis, til dels drøi, med noget arsenkis. Strøket er S80 -NNV med ca. 30° fall mot øst.

Sterk forvitring gjorde det umulig å få en god gjennomsnittsprøve, men en prøve over 1,5 m mektighet blev tatt og merket B.8. Der anstod da fremdeles ertsholdig kvarts i bunnen.

Lengdeutstrekningen av denne malm vites ikke. Mot Nord går den i myr og mot syd kan man følge spor av den ca 25 m., men den rike malm vites ikke i dagen, hvad den heller ikke kan ha gjort i skjærpet innen der blev skutt.

Der har været uttatt nogle ton, og der ligger fremdeles en del meget pen malm igjen ved bruddet.

Nytt skjærpet kaldt Bj. X.

Ca. 40 m øst for Bj. 8 blev der funnet en kvartagang med strøk S80-NNV. Faldet var det ikke mulig å bestemme. Den var synlig som en ^{4 m lang} rygg der skar tværs over et litet elveleie, men på begge bredder var den overdekket av jord og grus. 1,20 m av mektigheten blev målt, lengere ned var det ikke mulig å komme, men gangen fortsatte. Der blev slått av stykker på forskjellige steder, og der vistes ganske pen malm av en type som meget minnet om malmen i Bj. 8. Mest svovlkis men med noget arsenkis. Denne gang kan ikke sees å ha sammenheng med de andre og bør undersøkes næiere. Et par prøver blev tatt nrk. Bj. X.

Bjerkes utmåling IX. ligger sønnenfor og visstnok noget til det hen-

gende for forannevnte. Der vistest noget erts av den vanlige type men der vistest mindre malm enn i de tidligere omhandlede skjærp.

Urvolds Skjærp

ligger like op for Reppen gården i fjellskrånningen mot SV. Det var ikke anledning til å undersøke det, men efter beretningerne skulde det være ganske interessant. Det vil kunne erverves rimelig sa men med det øvrige.

Vannkraft.

Det nedbørsområde som har avløp til Reppenvannet er ca. 8 kvkm. Vannet kan bli et ganske godt magasin og man skulde ved å ta vannet gjennom en ganske liten tunnel og ned til Reppenpollen kunne få en fallhøide på ca. 150 m. Jeg mener man derved vil kunne erholve omkring 5-600 HK uten for store omkostninger.

Grunn.

Grunnen tilhører Bindalsbruket og aieren, som har været med på befaringen, vil stille sig yderst rimelig så grunnspørsmålet vil ikke foranledige vanskeligheter.

Mit hovedinntrykk efter befaringen var at alt lå meget godt tilrette for drift. Jeg skulde tro man kunde skaffe tilstrekkelig malm, i alle fall til en mindre drift, når der blev ordentlig undersøkt. Det avgjørende vil være om gullgehalten er tilstrekkelig. Den vil sikkert variere, og man må derfor foreta en ganske omhyggelig prøvetagning i forbindelse med videre avrøskningsarbeide.

Oslo, den 30. september 1933